

Cuprins

Introducere	5
Capitolul 1 Întreaga mână	11
Capitolul 2 Liniile majore	33
Capitolul 3 Sincronizarea în palmă	59
Capitolul 4 Linii minore	70
Capitolul 5 Degetele	82
Capitolul 6 Munții	105
Capitolul 7 Patrulaterul	118
Capitolul 8 Semne în palmă	124
Capitolul 9 Modele de creștături ale pielii	132
Capitolul 10 Sănătate, bogăție, dragoste și fericire	148
Capitolul 11 Să punem totul cap la cap	161
Capitolul 12 Efectuarea de amprente ale palmei	176
Capitolul 13 Concluzie	181
Glosar	183
Lecturi recomandate	185
Despre autor	189

Introducere

Chiromanția este una dintre cele mai vechi arte oculte. Oamenii au fost fascinați de mâini încă din vremuri străvechi. Există amprente de palme în adâncurile peșterilor Santander din Spania, ceea ce indică importanța mâinilor pentru oamenii din Epoca de Piatră.

Cel mai important moment al evoluției umane s-a petrecut atunci când omul a adoptat poziția verticală. Acest lucru a însemnat că mâinile, care până atunci fuseseră folosite ca picioarele din față, puteau fi folosite acum în alte scopuri. Ele au devenit, de fapt, o extensie a minții umane. În creier este alocat mai mult spațiu pentru diferitele activități ale mâinilor decât pentru orice alt organ al corpului. Este fascinant să-i privești pe nou-născuți cum interacționează cu lumea folosindu-și mâinile. Trebuie învățat chiar și ceva atât de simplu precum atingerea.

Creierul trimite mesaje către mâini, dându-le instrucțiuni pentru a îndeplini mai multe sarcini complexe. Multe dintre aceste sarcini au trebuit să fie învățate la început, dar devin automate imediat ce sunt stăpânite. Scrisul cu stiloul este un bun exemplu în acest sens. Mâinile trimit informații

către creier, de asemenea. Dacă ai atins vreodată ceva fierbinte, știi exact cât de repede îți este trimisă creierului această informație arzătoare.

Oamenii și-au dat seama, la un moment dat, că fiecare mână este diferită, ceea ce a reprezentat începutul chiromanției. Oamenii primitivi trebuie să fi fost intrigati că nu există două mâini la fel. O explicație pentru aceasta este întâlnită în Biblie: „Pe mâna fiecăruia El pune a Sa pecete, pentru ca toți oamenii să recunoască puterea Lui.“ (*Iov 37, 7*)¹

Omul primitiv a fost capabil și să utilizeze practic aceste informații. În locul semnăturilor erau folosite amprentele degetelor. În China există numeroase exemple de documente importante „semnate“ cu amprenta degetului mare al împăratului.

În urmă cu circa 2 600 de ani, Aristotel a scris o carte despre chiromanție pentru Alexandru cel Mare. Nu există nimic în acea carte care poate fi contestat de un chiromant al zilelor noastre. Așadar, principiile de bază ale chiromanției există de multă vreme.

Chiromanția a avut o istorie extrem de variată. Uneori a fost venerată, iar în alte perioade a fost considerată opera diavolului. Din nefericire, de-a lungul anilor i s-au adăugat diferite superstiții care i-au făcut pe mulți oameni să discrediteze subiectul, fără să-l analizeze mai mult.

Chiromanția a fost tratată pentru prima dată într-o manieră științifică în Franța, în secolul al XIX-lea. Un bărbat pe nume Adolphe Desbarrolles a investigat chiromanția

¹ De fapt, fiecare referire la chiromanție din Biblie este favorabilă: „Apoi a adăugat: Pentru ce urmărește domnul meu pe robul său? Ce-am făcut eu? Sau ce rău este în mâna mea?“ (*Cartea întâi a Regilor 26, 18*), „Viața lungă este în mâna ei dreaptă, iar în stânga ei, bogăție și slavă.“ (*Pildele lui Solomon 3, 16*), „Iată, te-am însemnat în palmele Mele; zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei!“ (*Isaia 49, 16*).

cu intenția de a o infirma. Însă cercetările sale l-au convins de validitatea subiectului și, în cele din urmă, a scris o carte impresionantă despre chiromanție.²

Cam în aceeași perioadă, Stanislas d'Arpentigny, ofițer în retragere, a descoperit un fapt remarcabil. El se împrietenise cu un cuplu care organiza regulat petreceri. D'Arpentigny a constatat că majoritatea invitaților la petrecerile organizate de soț aveau mâini scurte și groase, cu degete butucănoase. Oaspeții invitați la seratele soției aveau mâini bine conturate, subțiri și cu degete lungi.

D'Arpentigny a început să studieze chiromanția și a dezvoltat un sistem de clasificare a mâinilor care este folosit și astăzi de mulți cititori în palmă. El a scris și o carte pe această temă.³

În 1900, americanul William Benham și-a publicat impresionanta carte *The Laws of Scientific Handreading*, în care a explicat citirea palmei în mod științific. Până atunci, majoritatea oamenilor credeau că trebuie să fii medium ca să citești în palmă.

De atunci, mai multe persoane i-au călcat pe urme. Psihologii au devenit interesați de precizia chiromanției în dezvăluirea caracterului și multe cărți au fost scrise din punct de vedere psihologic. Prima a fost publicată în 1848 de dr. Carl Gustav Carus, medicul personal al regelui Saxoniei. Cartea sa (*Die Symbolik der Menschlichen Gestalt und Ueber Grund*

² Adolphe A. Desbarrolles, *Révélation complètes* (Paris, Vigot frères, 1859. Retipărită în 1922).

³ Casimir Stanislaus d'Arpentigny, *La chiromanie, ou l'art de reconnaître les tendances de l'intelligence d'après les formes de la main* (Paris, Charles le Clere, 1843). Prietenii mei mi-au dăruit într-un an, de Crăciun, un exemplar din prima traducere în limba engleză a acestei cărți. Titlul în engleză este *The Science of the Hand*, tradusă de Ed Heron-Allen (Londra, Ward, Lock and Bowden, 1865).

und Bedeutung der Verschiedenen Formen der Hand) a legat degetele de mintea conștientă, iar palma de subconștient.

Încă de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, Centrul Kennedy-Galton, atașat Universității din Londra, a studiat palmele din punct de vedere științific, folosindu-le pentru a determina predispoziția oamenilor față de anumite boli. Nimic nu este mai important ca sănătatea, cu siguranță. Este interesant că oamenii de știință din zilele noastre demonstrează științific ceea ce chiromanții cunosc de mii de ani.

Dacă intenționezi să înveți chiromanție, te alături unei tradiții ce datează de mii de ani.

Am început să mă interesez de acest subiect în copilărie. Obișnuiam să-mi vizitez regulat o vecină, bucătăreasă extraordinară. Eram un cititor pasionat și am fost fascinat să descopăr că ea și soțul ei aveau o bibliotecă mare în casă. Stăteam ore întregi acolo, mâncând biscuiții și prăjiturile ei și privind cărțile de pe fiecare perete.

Într-o zi, am observat o secțiune mare de cărți despre chiromanție aparținând soțului ei, care era chiromant. La acea vreme, chiromanția era ilegală în Noua Zeelandă, iar el obișnuia să facă citiri în secret. Cred că l-a amuzat să vadă că un copil manifestă interes față de acest subiect și m-a învățat câteva dintre noțiunile de bază ale chiromanției. Mergeam la școală și mă uitam la palmele celorlalți elevi, dar nu am luat subiectul în serios până când am ajuns la pubertate și am descoperit ce modalitate minunată era de a cunoaște fete!

De atunci, am citit mii și mii de palme. Mi-am câștigat existența în mai multe țări cu această abilitate. Timp de câțiva ani, obișnuiam să citesc rapid în palme în centrele comerciale și vedeam sute de palme în fiecare săptămână. La un moment dat, am organizat petreceri cu horoscoape, care erau demonstrații de citire a gândurilor în casele oame-

nilor. Cea mai interesantă parte a acestor seri, din punctul de vedere al oaspeților, era citirea privată a palmei pe care o primeau după demonstrație.

Chiromanția m-a ajutat enorm și îi sunt recunoscător pentru numeroasele oportunități oferite de-a lungul anilor. Sunt încă la fel de entuziasmat de chiromanție ca în adolescență și sper că vei prelua o parte din entuziasmul meu pe măsura citirii acestei cărți.